

kunne opnaas efter Sammenbragning i Regimenter i langt større Grad end hidtil, idet det Regiment, der havde hele Munderingsbeholdningen under sig, vilde kunne uddele og stifte med den tilstedeværende Brugsbeholdning paa en saadan Maade, at man kunde nøies med Mindre end hidtil. Gaar man den anden Vej og vedblivende fastholder Bataillonerne som Administrations-Eenhed, er det jo klart, at man kommer baade i denne og andre Henseender til Konsekvenser, som ere overmaade lidet økonomiske og som ogsaa staa i ligefrem Strid med den under 25de Juli f. A. emanerede Lov. Der findes nu ved Regimenterne, ved de hidtilværende 2 Liniebatailloner, en Brugsbeholdning, som jeg antager udgjør 1,600 Sæt. Naar man nemlig gaar ud fra, at hver Bataillon beregnes til 800 Mand, bliver det altsaa for 2 Batailloner 1,600. Dersom denne Beholdning overdroges til Regimenterne, vilde man se, at den vilde kunne forsyne alle de nye Liniebatailloner, og endda vilde man have noget af Beholdningen i Reserve. Vi kunne jo nemlig ikke i de nærmeste Aar gjøre Regning paa en større Rekruttilgang end 4—500 Mand om Aaret, og de Herrer vilde altsaa se, at det, fordelt paa 3 Batailloner, vil udgjøre pr. Regiment en 13, 14 a 1500 Mand, Alt efterhvert det varierer noget i Mængden. Naar Regimentet altsaa under sin samlede Haand havde en Munderingsbeholdning af 1,600 Munderingsæt, vil den have mere end tilstrækkeligt til at forsyne samtlige tre Liniebatailloner. Jeg tror, at deraf vil tilstrækkelig fremgaa, at det saa langt fra ligger i Løven af 25de Juli 1880, at Konsekvensen skulde føre til en forøget Anstæffelse af Munderingsbeholdningen, at man tværtimod ved en loyal Gjennemførelse af Lovens Principer maatte kunne komme til det modsatte Resultat: at kunne indskrænke Brugsbeholdningen. Hvad Feltbeholdningerne angaar, ere derimod Alle enige om, at de vedblive at være de samme som hidtil, idet hele Liniens Antal og Styrke jo ikke er forandret. Dersom vi havde faaet en ny Hærlov, der overhovedet hjemlede os en i Antal større Hær end den nuværende, vilde man have kunnet sige, at der laa Noget til Grund herfor; men vi have jo det Princip, at alt det vaabendyggtige Mandskab, saavidt vi kunne finde det, skal vaabenes, og der bliver altsaa ikke Forskjel paa Antallet, uden forsaavidt vi netop ved Hærløven af 25de Juli ogsaa i denne Henseende ere gaaede et Skridt tilbage, idet det jo nemlig er endel af det hidtil i Tinten Hørende Mandskab, der nu anvendes til andet Arbejde. Altsaa, jeg ser ikke, at der er Stygge af Forbindelse imellem den ny vedtagne Hærlov og den Bevilling, som her søges under 6. d. 11. til Forsyning af Reservebataillonerne med nye Munderinger. Hvad denne Bevilling angaar, ser jeg da ogsaa, at Regjeringen har ikke søgt sig saaledes vis i sin Sag, at den har turdet vove at paabegynde Anstæffelsen

af disse, men har henstillet det til Rigsdagens Bevilling, og jeg tvivler, som sagt, ikke paa, at en saadan Bevilling ikke vil kunne faas. Derimod har Ministeriet anset sig sikrere med Hensyn til den under C opførte Bevilling til Anstæffelse af Munderingsæt til den forøgede Maximalstyrke af Underkorporaler og Menige ved Indfaldelse i Fredstid, og opført den til en Sum af 154,000 Kr., som allerede ere udgivne. Det er navnlig om denne Post, jeg inaa forudsætte, at der foreligger mere end en enkelt Ministers Beslutning; men der maatte jo for vort Bedkommende ogsaa kræves en hel Del yderligere Oplysninger om, hvortil dette Beløb er anvendt. Den forøgede Maximalstyrke af Underkorporaler og Menige kunde jo antages at staa udelukkende til Artilleriet. Det vide vi jo Alle, at der ved Artilleriet herefter paaregnes en større Fredsstyrke end hidtil. Ved Artilleriet er det tildeels ogsaa Tilfældet, men dog efter en meget ringe Mængde, saa det kan ikke spille nogen væsentlig Rolle med Hensyn til den store Sum, som her er bragt i Anvendelse. Men jeg er ialtsald for Eiden ude af Stand til at kunne forklare mig, hvorledes de halvoandede Hundrede Tusinde Kroner kunne være blevne anvendte til Anstæffelse af Munderingsæt til det forøgede Antal af Underkorporaler og Menige, der ligge til Tjeneste ved Artilleriet. Som sagt, de øvrige Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg ikke her komme nærmere ind paa; men jeg forudsætter ogsaa, at de ville blive Gjenstand for nærmere Brøvelse. Jeg har her kun villet gjøre opmærksom paa, at medens der ikke kan indvendes noget Besenligt mod de søgte ordinære Bevillinger paa § 22, om der end for enkelte Posters Bedkommende kan trænges til en nærmere Forklaring af, hvorfor de ere blevne opførte, maa Bevillingerne paa § 26 vistnok idetmindste halveres, før man vil komme til Enighed med den høitærede Minister, og navnlig vil den store Beholdning til ny Anstæffelse af Munderingsfuger ikke kunne anbefales. Dermed skal jeg slutte, idet jeg forbeholder mig at komme tilbage til Sagens Enkeltheder paa et senere Stadium.

Krigsministeren (Kauffmann): Jeg bellager, at jeg er kommen saa sent tilstede her i Thinget, at maaste Meget af, hvad det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgfreds (Wojfen) har anført, ikke er blevet mig saa fuldstændig refereret, som jeg kunde have ønsket det; men saavidt jeg kan slutte, efter hvad jeg har erfaret, er der paa § 22 ingen større Udsættelse at gjøre. Derimod skulde der paa § 26 findes en del Poster, som det ærede Medlem fandt mindre vel begrundede. Til Forsvar for de saaledes angrebne Poster skal jeg anføre, at hvad den under Nr. 29 Punkt 1 anførte Post om An-